

Jeg har været ansat på Psykiatrisk Afdeling siden 1973, men det er faktisk først fra 1986 jeg synes, det er blevet en rigtig spændende arbejdsplads.

I 1986 blev M 17 en amtsdækkende retspsykiatrisk afdeling, hvor man også skulle foretage mentalobservationer under indlæggelse. Alle behandlingsdømte patienter fra Fyn blev samlet hos os. Vi fik nye arbejdsområder og der skete hele tiden en udvikling. Der blev efterhånden etableret et godt samarbejde med eksterne samarbejdspartnere, dvs. kriminalforsorg, statsadvokaturen, politikredsene og de andre psykiatriske afdelinger i amtet.

Vores ambulatorievirksomhed udbyggedes hele tiden og fra 1993 kom et meget vigtigt led til, nemlig vores distriktssygeplejerske. Vi har hele tiden haft mellem 60 og 70 patienter – i 2001 76 behandlingsdømte ptt., så der er nok at se til.

I slutningen af 1997 kom forsøgsordningen for sexologiske patienter også til og gav os endnu mere at se til. Nu er forsøget blevet permanent og vi har mellem 30 og 40 patienter.

I 1999 flyttede vi til den nye afdelingen og fik meget bedre fysiske rammer for patienter og personale. Det var især godt, at der blev etableret gode muligheder for fortsat industriterapi og fritidsaktiviteter for ptt.

Det har således hele tiden været en spændende arbejdsplads i udvikling. Vi må ikke glemme vores historie og de flotte resultater, vi har opnået – senest i 2001, hvor vi har fået de ambulante mentalobservationer ind i sygehusregi.

Det har kostet "blod, sved og tårer" og mange gange har det syntes formålsløst, når der gik det ene år efter det andet med skrivelser til amt og ministerier uden resultat, men der er hele tiden nogen, der har bevaret gejsten og har stået fast og nu synes jeg, at vi har set nogle gode resultater. Det er derfor vigtigt at vi står sammen for at det hele ikke tabes på gulvet igen. Det er "de gamles" pligt at bevare gejsten og fortælle nyansatte vores historie og hvor fantastisk det egentlig er, at vi har nået så mange gode resultater.

Jennie Madsen
D. 11.06.02.

Der er sket mange ting i løbet af alle de år, jeg har været ansat, og mange gange har det været godt "at kunne se komikken" for at overleve.

Nu vil jeg fortælle om en lille udflugt jeg deltog i i anledning af et møde i Historisk psykiatrisk Selskab, som overlæge Schmidt var meget involveret i.

Overlæge Schmidt havde arrangeret mødet i København og vi havde lånt et lokale på Frederiksberg Hospital. Jeg skulle med, fordi jeg skulle være en slags værtinde.

Nu skal i forestille jer overlæge Schmidts bil – forrest sad SCH og Johanne med hver en øl imellem benene og på bagsædet sad gamle overlæge Munk og undertegnede. Under hele turen sad vi i en dunst af øl og cigaretrøg, Johanne undlod dog at tænde cigaren. Hele bagagerummet var fuld af vin, øl og masser af snacks, som skulle serveres ved mødet. – tænk hvis vi var blevet stoppet af politiet.

Det var dengang, der var færger til, og ved vores morgenkaffe på færgen trak overlæge Munk denne originaltegning af Krøjer op ad en plasticpose og fortalte os dens historie. Han skulle holde et lille foredrag om Krøjer på mødet. – jeg kommer tilbage til billedet om lidt – men nu kommer det mest groteske. Vi kom for tidligt til København, idet ovl. SCH havde nogle private gøremål. Tiden ville vi benytte til at se en udstilling på Statens Museum for Kunst, hvor Erik Mortensens flotte modelkjoler var udstillet sammen med guldaldermalerierne. Tænk, så overværede jeg, at Munk hængte plastikposen med Krøjers billede på en knage sammen med sin frakke, og der hang Krøjer et par timer, medens vi var på udstilling. Det var en fredag og om aftenen måtte han tage alene hjem med DSB, idet vi andre skulle blive i København, stadig med Krøjer i plastikposen fra Kvickly. Nu er Svanegildet, som billedet hedder vist "arkiveret" i en kælder et eller andet sted sammen med de to andre originale Krøjer portrætter vi havde i sin tid, for hvem skulle betale for forsikringen, hvis vi havde dem hængende!!!

"Svanegildet" er fra 1907 og forestiller en middag på psykiatrisk afdeling, Forrest ses overlæge Lange og Krøyer selv og på bordet stod et billede af fru kæmner Brodersen – det er svært at se på denne kopi. Det var nemlig Henny Brodersens fødselsdag, der blev fejret. Krøjer havde under en bytur set en svane hænge uden for en butik. Han købte den og fik den tilberedt og serveret på afdelingen, placeret på et stativ med både vinger og hals.

Vi havde lige fået "Svanegildet" foræret af Henny Brodersens datter, der havde testamenteret det til os. Hun døde i 1995. Henny Brodersen plejede og passede Krøjer efter hans skilsmisse fra Marie i 1906. Deres forhold er omtalt i bogen om Marie Krøjer.